

DE AARDMANNETJES.

ER was eens een brave schoenmaker, die flink werkte om voor zijn vrouw en kinderen het dagelijksch brood te verdienen. Ongelukkig werd de man ziek, en toen hij beter was, was hij nog te zwak om veel te werken. Door dit alles was hij zoo arm geworden, dat hij niets meer over had dan een stuk leer, groot genoeg voor één paar schoenen.

Voordat hij naar bed ging, sneed hij het leer op maat, dan kon hij de volgende morgen dadelijk beginnen om er de schoenen van te maken. Toen hij dit gedaan had, ging hij gerust naar bed; hij deed zijn avondgebed tot God, onzen lieven Heer, legde zijn hoofd op het kussen en sliep dadelijk in, want hij had niets kwaads gedaan.

's Morgens, toen hij wakker werd en zijn morgengebed gedaan had, wilde hij vlug met zijn werk beginnen, maar ineens zag hij de twee schoenen heelemaal klaar op zijn tafel staan. Je kan je voorstellen hoe verbaasd hij was — daar begreep hij niets van. Wie kon die schoenen voor hem gereed gemaakt hebben? Hij nam ze in de hand om ze eens goed te bekijken; toen zag hij dat ze keurig gemaakt waren; er was geen enkele verkeerde steek aan te zien. Het moest wel een meester in het vak zijn, die dat gedaan had.

Terwijl hij nog stond te kijken en het werk bewonderde, kwam een klant binnen, die een paar schoenen wilde koopen. De schoenmaker vertoonde hem het eenige paar dat hij had.

De klant vond ze ook prachtig, en toevallig pasten ze hem precies. Hij was er zoo tevreden over, dat hij de schoenen ruim betaalde, meer dan de schoenmaker anders voor een paar kreeg; en met dat geld kon hij nu een stuk leer koopen, waar hij twee paar schoenen uit snijden kon.

Met dit alles was de dag weer bijna ten einde, maar de schoenmaker wilde niet naar bed gaan voor hij de twee paar schoenen uit het leer gesneden had. Daarna sliep hij weer even rustig en vast als de vorige avond. De volgende morgen wilde hij met frissche moed aan het werk gaan, maar het behoefde niet. Want nu stonden de twee paar schoenen kant en klaar op zijn werktafel, even keurig afgewerkt als het paar van gisteren. Hij stelde ze voor het venster ten toon, en het duurde niet lang of de koopers kwamen binnen en betaalden hem zooveel voor dit mooie werk, dat hij leer voor vier paar schoenen kon inslaan.

De andere morgen vond hij warempel alle vier de paren geheel afgewerkt gereed staan; en zoo ging het nu alle verdere dagen: wat hij 's avonds op maat sneed, was de volgende morgen afgewerkt. Zoo hield hij

spoedig wat geld over om voor zijn gezin te besteden; zijn vrouw en kinderen hadden weer goed te eten en konden nieuwe kleeven koopen, die ze erg noodig hadden, en zoo werd hij langzamerhand een welgesteld man.

Het Kerstfeest naderde. Toen zei de schoenmaker op een avond, nadat hij het leer weer op maat gesneden had, tegen zijn vrouw: „Wat zou je ervan vinden, als we van avond eens niet gingen slapen, maar opleven om te kijken wie ons toch zoo prachtig helpt?” De vrouw vond dit goed en stak de lamp op, en beiden verstopten zich in een hoek van de kamer achter de kleeven die daar waren opgehangen, en letten goed op, wat er wel gebeuren zou.

Toen het middernacht was, zagen ze twee aardige kleine mannetjes, geheel naakt, de kamer binnenkomen. Ze gingen voor de werktafel zitten, namen de lappen leer die op maat gesneden waren, en begonnen met hun kleine vingertjes zoo handig en vlug te priemen, te naaien en te kloppen, dat de schoenmaker van verbazing zijn oogen niet van hun werk kon afhouden. Ze rustten geen oogenblik voordat alles gereed was en de schoenen klaar op tafel stonden, en daarna sprongen ze vlug weg.

De volgende morgen zeide de vrouw tegen haar man: „Die kleine aardmannetjes hebben ons rijk gemaakt; wij mogen nu wel eens toonen hoe dankbaar we zijn. Ze loopen zoo maar rond zonder kleeven aan hun lijf. Wat moeten zij het koud hebben! Weet je wat: ik zal een hemdje, een jas, een vest en een broekje voor elk van de mannetjes naaien en ook voor ieder een paar kousen breien; maak jij nu een paar kleine schoentjes erbij.” „Zeker,” zei de man, „dat vind ik best, dat hebben ze wel verdiend!” En 's avonds, toen de schoenmaker en zijn vrouw alles klaar hadden, legden ze, in plaats van de gesneden

stukken leer, hun geschenken op tafel en verstopten zich weer, om te kijken wat de aardmannetjes nu wel zouden doen.

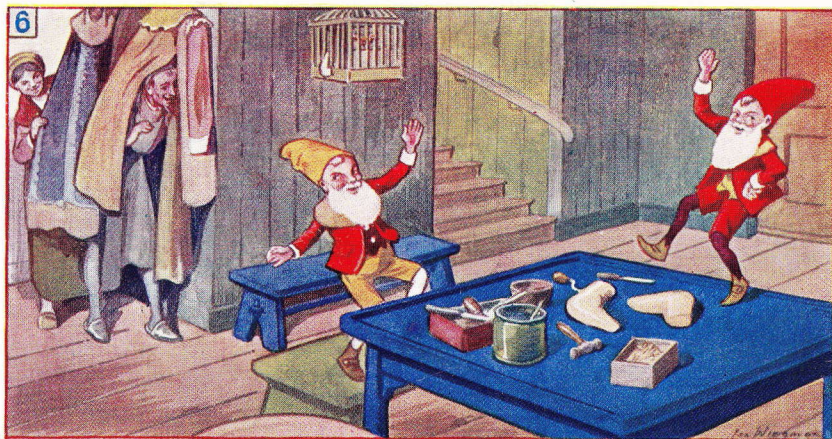
Tegen middernacht kwamen ze weer als naar gewoonte aanhuppelen en wilden dadelijk aan het werk gaan. Toen ze ditmaal geen stukken leer, maar de aardige kleine kleertjes zagen, deden ze eerst heel verwonderd. Maar gauw begrepen ze dat dit moois voor hen bedoeld was en waren er verbazend blij mee. Vlug als de wind trokken zij de mooie kleeën aan, streken ze glad, dat ze keurig van pas zaten en zongen toen:

Zijn wij nu geen mannetjes, keurig en fijn?

Wij willen niet langer meer schoenmaker zijn!

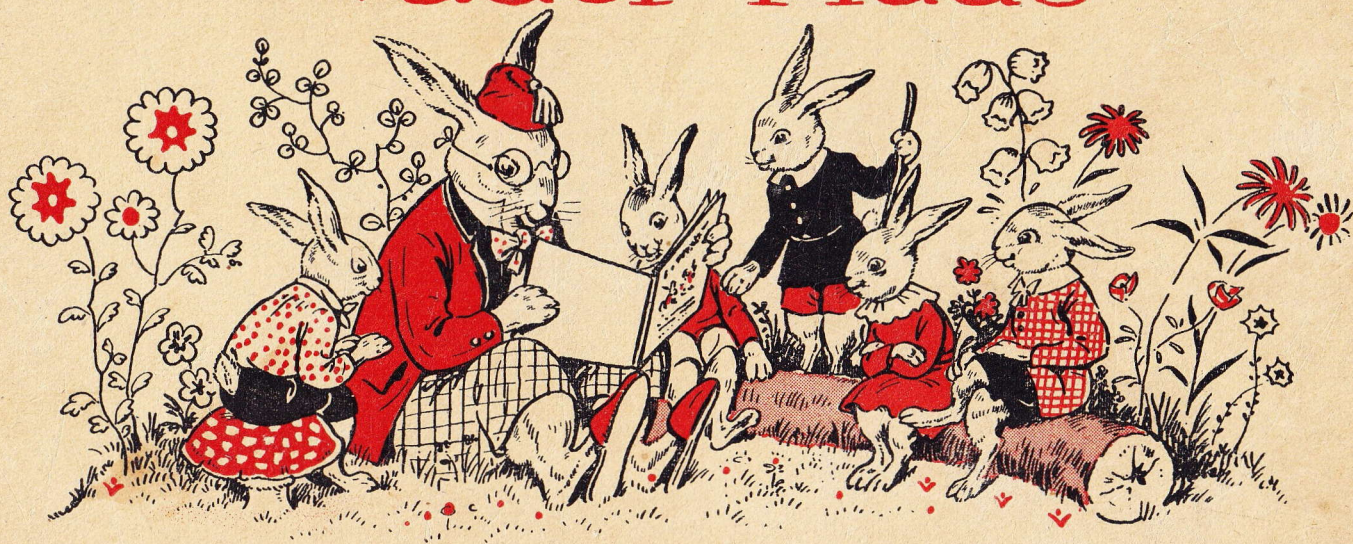
Ze begonnen te huppelen en te dansen, sprongen over stoelen en banken heen en duikelden eindelijk over hun hoofd de deur uit.

Voortaan kwamen ze niet meer terug, maar het ging de schoenmaker verder voor de wind, en in alles wat hij deed, had hij voorspoed, zolang hij leefde.

Zijn wij nu geen mannetjes, keurig en fijn?

Sprookjesboeken van Vader Haas

NAVERTELD DOOR FELIX ORTT MET PRENTJES VAN JAN WIEGMAN

EERSTE BOEKJE

UITGAVE VAN J. A. HAAS & ZOON
AZIJNFABRIKANTEN ~ ~ ~ HAARLEM

Sprookjesboeken van Vader Haas

EERSTE BOEKJE

Sprookjes van Grimm, voor de kleintjes naverteld

DOOR

FELIX ORTT